

Lieta C-515/08

Tiesvedība krimināllietā

pret

Vítor Manuel dos Santos Palhota u.c.

(*Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen*
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Pakalpojumu sniegšanas brīvība — LESD 56. un 57. pants — Darbaņēmēju norīkošana darbā — Ierobežojumi — Citā dalībvalstī reģistrēti darba devēji — Iepriekšēja paziņojuma par norīkošanu darbā reģistrācija — Personāla vai darba dokumenti — Uzņemošās dalībvalsts tiesībās paredzētajiem dokumentiem līdzvērtīgi dokumenti — Noraksts — Glabāšana valsts iestāžu rīcībā

Ģenerālvokāta P. Kruša Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumi, sniegti 2010.
gada 5. maijā I - 9136
Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 7. oktobra spriedums I - 9161

Sprieduma kopsavilkums

1. *Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Darbaņēmēju norīkošana darbā saistībā ar pakalpojumu sniegšanu*
(*LESD 56. un 57. pants*)
2. *Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Darbaņēmēju norīkošana darbā saistībā ar pakalpojumu sniegšanu*
(*LESD 56. un 57. pants*)

1. LESD 56. un 57. pantā netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts pienākums citā dalībvalstī reģistrētam darba devējam, kurš noriko darba ņēmējus darbam pirmās valsts teritorijā, nosūtīt iepriekšēju paziņojumu par norīkošanu darbā, ciktāl paredzētais norīkošanas darbā sākums ir pakārtots iepriekš minētā paziņojuma reģistrācijas numura paziņošanai šim darba devējam un minētās pirmās valsts iestāžu rīcībā šīs paziņošanas veikšanai ir piecas darba dienas pēc tā saņemšanas.

reģistrācijas numuru ir pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums LESD 56. panta izpratnē.

Šādu ierobežojumu nepamato mērķis aizsargāt darba ņēmējus. Protams, iepriekšējā paziņojuma par norīkošanu darbā nosūtīšana šķiet esam piemērota, lai valsts iestādēm darītu zināmas vajadzīgās ziņas. Tomēr reģistrācijas un paziņošanas procedūra, kuras dēļ iepriekš minētajam paziņojumam ir administratīvas atļaujas procedūras raksturs, pārsniedz darbā norīkoto darba ņēmēju aizsardzības nodrošināšanai vajadzīgo, jo iepriekšējs paziņojums ir par atļauju vai iepriekšēju pārbaudi samērīgāks līdzeklis, kā sasniegt šo mērķi, jo ļauj darbā norīkošanas laikā veikt uzraudzību pār to, kā tiek ievērots uzņemošās dalībvalsts sociālo tiesību un darba samaksas tiesiskais regulējums.

Proti, tā kā šādai paziņošanai jābūt pirms darba devēja veiktās savu darbinieku norīkošanas darbā un tā notiek tikai pēc tam, kad valsts iestādes ir pārbaudījušas iepriekšējā paziņojuma par norīkošanu darbā atbilstību, jāuzskata, ka šāda procedūra pēc sava rakstura ir administratīvas atļaujas procedūra, kas citstarp šai paziņošanai paredzētā termiņa dēļ var kavēt paredzēto norīkošanu darbā un tādējādi pakalpojumu sniegšanas darbību, ko veic darbā norīkojamo darba ņēmēju darba devējs, it īpaši, ja sniedzamā pakalpojuma vajadzībām ir jārikojas visnotaļ steidzīgi. No tā izriet, ka tāda prasība nosūtīt iepriekšēju paziņojumu par norīkošanu darbā, kā arī paziņot tā

(sal. ar 34., 36., 40., 52., 53. un 61. punktu un rezolūtīvo daļu)

2. LESD 56. un 57. pantā tiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts pienākums citā dalībvalstī reģistrētam darba devējam, kurš noriko darba ņēmējus darbam pirmās valsts teritorijā,

norīkojuma laikā tās valsts iestāžu rīcībā glabāt pirmās valsts likumā prasītajiem personāla vai darba dokumentiem līdzvērtīgu dokumentu norakstu, kā arī šā laikposma beigās to nosūtīt minētajām iestādēm.

Nevar, protams, izslēgt, ka šie pienākumi rada izdevumus un papildu administratīvo un finansiālo nastu citā dalībvalstī reģistrētiem uzņēmumiem, un tādēļ šie uzņēmumi konkurences ziņā, iespējams, neatrodas tādā pašā situācijā kā uzņēmumi, kuri nodarbina valsts teritorijā pastāvīgi strādājošas personas. Tomēr

minēto līdzvērtīgo dokumentu noraksta glabāšana ir piemērota, lai ļautu iestādēm pārbaudīt, vai attiecībā uz darbā norīkotajiem darba ņēmējiem tiek ievēroti tādi darba nosacījumi kā Direktīvas 96/71 par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā 3. panta 1. punktā uzskaitītie, un tādējādi nodrošināt šo pēdējo aizsardzību. Šādi pasākumi tāpat ir samērīgi ar mērķi aizsargāt darba ņēmējus.

(sal. ar 42., 57., 60. un 61. punktu un rezolutīvo daļu)